

U s n e s e n í

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Zdeňkem Douděrou ve věci exekuce oprávněného: J. V. nar. , bytem , zastoupené matkou J. K. (dř. N.), nar. , bytem , právně zastoupené JUDr. Jaroslavou Moravcovou, advokátkou se sídlem AK Pardubice – Semtín, budova p. 9, č. p. 81, Rybitví, proti povinnému: R. V. nar. , bytem , zastoupeného JUDr. Marcelou Šonkovou, advokátkou se sídlem AK Praha 2, Trojanova 18, pro částku 58.000,- Kč, pro běžné výživné v částce Kč

t a k t o :

- I. Exekuce se zastavuje.
- II. Oprávněná je povinna nahradit povinnému náklady exekuce, jejichž výše bude určena v samostatném usnesení, do tří dnů od právní moci usnesení o určení výše těchto nákladů.
- III. oprávněná je povinna nahradit soudnímu exekutorovi Mgr. Tomáši Voborníkovi náklady exekuce, jejichž výše bude určena v samostatném usnesení, do tří dnů od právní moci usnesení o určení výše těchto nákladů.

O d ů v o d n ě n í

Pověřením ze dne 16. 11. 2014, č. j. 52 EXE 1419/2014 – 14 pověřil soud soudního exekutora Mgr. Tomáše Voborníka, Exekutorský úřad Pardubice, provedením exekuce podle vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 3. 2013, č. j. , (dále též jen „exekuční titul“) na majetek povinného k uspokojení peněžité pohledávky oprávněné v částce 58.000,- Kč pro běžné výživné v částce Kč od 1. 9. 2014, splatné vždy do 5. dne v měsíci předem, dále pro náhradu nákladů oprávněné a náhradu nákladů exekuce, které budou v průběhu exekuce určeny.

Povinný v návrhu ze dne 29. 12. 2014 navrhl zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“). V odůvodnění uvedl, že po vyhlášení exekučního titulu bylo oprávněné naplnění vyživovací povinnosti povinného k oprávněné, které mu byla uložena exekučním titulem k rukám matky oprávněné, tj. na účet matky oprávněné č. zaplacené výživné pro oprávněnou, a to následujícími platbami: Na základě dohody povinného s matkou oprávněné byly z finančních prostředků matky povinného, uložených na jejím účtu č. ve prospěch uvedeného účtu matky oprávněné, na úhrady výživného pro oprávněnou, odepsány tyto platby, a to: dne 19. 3. 2013 – Kč, 19. 4. 2013 – Kč, 17. 5. 2013 – Kč, 18. 6. 2013 – Kč, 19. 6. 2013 – Kč, 18. 7. 2013 – Kč, 5. 12. 2013 – Kč, 21. 12. 2013 – Kč, 20. 1. 2014 – Kč, 20. 2. 2014 – Kč, 20. 3. 2014 – Kč, 18. 4. 2014 – Kč. Dále z účtu povinného č. byly ve prospěch uvedeného účtu matky oprávněné, na úhradu výživného pro oprávněnou, odepsány tyto platby, a to: 29. 4. 2014 – Kč, 23. 6. 2014 – Kč, 8. 7. 2014 – Kč, 18. 8. 2014 – Kč. Na výživném pro oprávněnou bylo, dle uvedeného exekučního titulu, uhrazeno celkem Kč a povinný tak na výživném za období od právní moci exekučního titulu do sepsání návrhu oprávněné na exekuci (3. 9. 2014) ničeho nedlužil a zároveň ničeho nedlužil.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 52 EXE 1419/2014-45 byl návrh povinného ze dne 29. 12. 2014 na zastavení exekuce zamítnut. K odvolání povinného pak městský soud v Praze usnesením ze dne 30. 11. 2015, č. j. 72 Co 310/2015 -65 napadené usnesení soudu I. stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění mj. uvedl, že oprávněnou, jak při podání návrhu na nařízení exekuce, tak i při rozhodování o návrhu na zastavení exekuce, zastupovala její matka přesto, že z charakteru exekučního řízení a v jeho rámci vedeného řízení o zastavení exekuce bylo zřejmé, že může dojít (a jak vyplývá z obsahu spisu, skutečně také došlo) ke střetu zájmů mezi oprávněnou zastoupenou matkou a povinným. Z důvodu nastalé kolize zájmu pak již matka oprávněné nebyla oprávněna oprávněnou zastupovat. V té době k tomu byl oprávněn výlučně koluzní opatrovník, který měl být nezletilý oprávněné k tomu jmenován příslušným soudem. Odvolací soud se dále domnívá, že

postupem soudu I. stupně nebyla odňata před soudem jednat pouze nezletilé oprávněné, ale též povinnému. V projednávané věci povinný navrhl zastavení exekuce s tvrzením, že výživné pro nezletilou k rukám její matky řádně uhradil, a že tedy není důvod k provedení této exekuce. Povinný za účelem prokázání svého tvrzení předložil soudu výpisy z bankovních účtů, z nichž výživné hradil, a zároveň za stejným účelem navrhl i svědeckou výpověď své matky, babičky nezletilé oprávněné. Pokud oprávněná strana činí tvrzení povinného sporným, bylo povinností soudu I. stupně dokazování postavit najisto, zda jsou splněny předpoklady, s nimiž hmotné právo spojuje zánik pohledávky s plněním. Soud I. stupně tak nepostupoval a neprovedl důkazy, které měl k dispozici, a zatížil tak řízení nejen vadou ve smyslu § 229 odst. 3 o. s. ř., ale i tzv. jinou vadou řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, neboť v rozporu s § 120 odst. 1 o. s. ř. nezjišťoval okolnosti, rozhodné pro posouzení věci, přesto, že povinným byly tvrzeny, a k jejich prokázání byly nabízeny důkazy (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 5. 2. 2003, sp. zn. 21 Cdo 870/2002). Odvolací soud proto soudu I. stupně uložil, aby nejprve požádal příslušný soud (viz. § 467 zákona o zvláštních řízeních soudních) o jmenování opatrovníka nezletilé pro řízení o zastavení exekuce, který jej bude v tomto řízení nadále zastupovat, a poté ve věci znovu rozhodl. Ve věci však rozhodne až po předchozím jednání, v jehož rámci na podkladě provedeného dokazování postaví najisto, zda jsou splněny předpoklady pro zastavení exekuce z důvodu povinným namítaného řádného splácení běžného výživného či nikoliv.

Soud vzal v řízení za prokázané, a to z účtu, vedeného u Komerční banky a. s., č. [REDACTED], náležejícího I. [REDACTED] V [REDACTED] matce povinného, že z tohoto účtu byly prováděny následující platby: 18. 4. 2014 – [REDACTED] Kč, 20. 3. 2014 – [REDACTED] Kč, 20. 3. 2014 – [REDACTED] Kč, 20. 2. 2014 – [REDACTED] Kč, 20. 1. 2014 – [REDACTED] Kč, 31. 12. 2013 – [REDACTED] Kč, 5. 12. 2013 – [REDACTED] Kč, 18. 7. 2013 – [REDACTED] Kč, 18. 6. 2013 – [REDACTED] Kč, 19. 6. 2013 – [REDACTED] Kč, 17. 5. 2013 – [REDACTED] Kč, 19. 4. 2013 – [REDACTED] Kč, 19. 3. 2013 – [REDACTED] Kč.

Z účtu vedeného u Komerční banky pod č. [REDACTED], který je psán na povinného, byly prováděny následující platby: 18. 8. 2014 – [REDACTED] Kč, 18. 7. 2014 – [REDACTED] Kč, 23. 6. 2014 – [REDACTED] Kč a 29. 4. 2014 – [REDACTED] Kč.

Všechny tyto platby byly realizovány ve prospěch účtu č. [REDACTED] s označením „[REDACTED]“ a v případě 18. 8. 2014 s označením „[REDACTED]“.

Také platby realizované z účtu I. [REDACTED] V [REDACTED] byly ve prospěch účtu č. [REDACTED] s tím, že u platby ze dne 18. 7. 2013 na částku [REDACTED] Kč je poznámka „[REDACTED]“, u plateb ze dne 31. 12., 5. 12. 2013 není žádná poznámka a taktéž ani v případě platby ze dne 18. 6. 2013 na částku [REDACTED] Kč. Jinak u zbývajících plateb je poznámka „[REDACTED]“. Poslední platba z tohoto účtu je ze dne 1. 2. 2017 v částce [REDACTED] Kč s poznámkou „[REDACTED]“.

Další platby ve prospěch účtu [REDACTED] byly provedeny z účtu zaměstavatele povinného, společnosti [REDACTED] dne 17. 5. 2017, 15. 6. 2017, 16. 7. 2017 v částkách [REDACTED] Kč, [REDACTED] Kč a [REDACTED] Kč.

Kupní smlouvou, uzavřenou dne 26. 7. 2013 mezi M. [REDACTED] Z. [REDACTED], jako prodávající, a J. [REDACTED] N. [REDACTED] jako kupující, prodávající předal kupujícímu [REDACTED] za kupní cenu [REDACTED] Kč a tato byla zaplacená dne 26. 7. 2013, jak bylo zjištěno z příjmového pokladního dokladu z tohoto data.

J. [REDACTED] N. [REDACTED], nar. [REDACTED], v úředním záznamu o podání vysvětlení dne 4. 12. 2012 u Policie ČR, Územní odbor Pardubice, obvodní odd. 2, mj. vypověděla, že povinný žil v období od roku [REDACTED] do [REDACTED] v jejím rodinném domě na adrese [REDACTED] když si zařídil práci v [REDACTED] začal od [REDACTED] postupně odvázet věci, které měl u J. [REDACTED] N. [REDACTED] v domě z doby společného bydlení. V [REDACTED] si odvezl poslední věci a pak již do domu paní J. [REDACTED] N. [REDACTED] nevstoupil. Od [REDACTED] jezdí [REDACTED] pro dceru J. [REDACTED], kterou si bere na víkend.

Dne 6. 4. 2012 byla mezi E. [REDACTED] H. [REDACTED], jako pronajímatelem na straně jedné, a společností [REDACTED], zastoupené R. [REDACTED] V. [REDACTED], jako nájemcem na straně druhé, uzavřena smlouva o nájmu bytu [REDACTED], č. bytu [REDACTED] v [REDACTED] nadzemním podlaží na adrese [REDACTED]. Nájem byl sjednán v částce [REDACTED] Kč měsíčně, dále byla sjednána částka [REDACTED] Kč, představující zálohu za služby, spojené s provozem a užíváním bytu a dále pak byla sjednána částka [REDACTED] Kč.

Kč, představující zálohu na úhradu elektrické energie. Nájem byl sjednán na dobu určitou od do .

Úřad práce České republiky, Krajská pobočka pro hl. m. Prahu, dne 13. 1. 2014 potvrdil, že povinný, bytem

Povinný dopisem ze dne 29. 11. 2013, adresovaným společnosti a zároveň k 20. 11. 2013 požádal o doplacení dlužných mezd, taktéž i za listopad. Celkem se tak jednalo o částku Kč.

Z ambulantní zprávy ze dne 5. 7. 2013, bankovního výpisu za období od 1. 12. až 31. 12. 2013, č. ú. název účtu J. N. dále denního záznamu ze dne 7. 10. 2016, cestovní smlouvy ze dne a její přílohy, letenek a dále letenek, darovací smlouvy ze dne emailové komunikace mezi povinným, mateřskou školou, K. V. D. C. J. N., J. K. K. V. K. B. z výpisu z účtu č. s názvem J. N. za období, z fotografií na č. 1. 94, 105, 121, 120, z úředního záznamu o podání vysvětlení u Policie ČR ze dne 5. 12. 2012, z přílohy č. 1 k nájemní smlouvě ze dne 6. 4. 2012, protokolu o převzetí bytu soud žádné skutečnosti, podstatné pro toto řízení, nezjistil, z toho důvodu se pak těmito důkazy v odůvodnění tohoto usnesení již blíže nezabýval.

Svědčce D. M. při svém výslechu mj. vypověděla, že znala oprávněnou, její matku a povinného, s matkou oprávněné se seznámila v době, kdy si pořizovala prvního psa. Jak dlouho bydlel povinný s matkou oprávněné svědkyně nevěděla, bylo jí známo, že povinný a matka oprávněné byli spolu na dovolené v. V té době však povinný do domácnosti matky oprávněné pouze dojížděl, nebydlel tam, což bylo asi v roce až. Svědkyně nedokázala přesně určit, jak povinný platil výživné pro oprávněnou, pouze ví, co jí sdělila matka oprávněné. V době oslavy narozenin matky oprávněné, tj. roce matka oprávněné od povinného nic nedostala, strašně jí to mrzelo, ale před tím jí snad měl dát nějaké peníze na. Krátce poté, co matka oprávněné slavila narozeniny, došlo k. Svědkyně se pak viděla s povinným, se kterým a dále s prvorozenou dcerou matky oprávněné, B., řešili finanční situaci, neboť matka oprávněné. Řešilo se, kdo se postará o finanční závazky a povinný řekl, že se o ně postará. To bylo naposledy, kdy se svědkyně fyzicky setkala s povinným a dále je jí známo, že na mělo dojít k nějakému konfliktu. Ohledně finanční situace povinný v závěru řekl, že se o finanční závazky, tedy o to, co bylo nejdůležitější, že se o ně postará. Matka oprávněné splácí. Je jí známo, že z účtu matky oprávněné odchází zhruba nějakých Kč ke každému dni v měsíci. Tenkrát na tom byla matka oprávněné špatně, proto se domluvili s povinným, neboť svědkyně by tuto částku sama neutáhla. Povinný sdělil, že se za postará. Ohledně výživného svědkyně nedokázala přesně určit, jakým způsobem povinný platí oprávněné výživné. V době oslavy matka oprávněné od povinného nic nedostala. Svědkyně ví, že před tím jí snad měl dát nějaké peníze na. Jednalo se o částku zhruba až Kč. Se svědkyní povinný své finanční záležitosti nebo svého partnerského vztahu neřešil. Na narozeninách matky oprávněné, která slavila byl přítomen povinný i dcera B. Jelikož se matka oprávněné nezúčastnila se debaty o zmíněných financích. Poté, co se matka oprávněné. Matka oprávněné měla narozeniny, kdy měla. Schůzka ohledně financí proběhla někdy kolem 12. až 15. 7. 2013. Matka oprávněné vydělává např. a v ten moment však nepracovala, a probíhá to tak, že nemá našetřené peníze, ale tyto získá prací a poté je pošle.

Svědčce B. N. při svém výslechu mj. vypověděla, že je sestrou oprávněné, a matka oprávněné je taktéž její matkou. Od matky oprávněné svědkyně ví, že povinný byl povinen platit alimony na oprávněnou, matka oprávněné si při narozeninách v roce a povinný jí na něj přispěl. Toto jí řekla matka oprávněné. Po narozeninách matky oprávněné. Povinný přijel za matkou oprávněné do jejího domu, společně se svědkyní se bavili o tom, jak zaplatí měsíční výdaje, což probírali s paní M. a povinný řekl, že se o to nemáme starat, že se o to postará. Tím asi měl

na nysli [redacted] nebo nějaké výdaje, které bylo nutné ten měsíc vynaložit. V roce [redacted] bylo svědkyni [redacted] lt. V průběhu soužití s matkou oprávněné si povinný našel byt v [redacted], v roce [redacted] povinný jezdil ke svědkyni a matce oprávněné většinou o víkend, občas někdy i v týdnu. V roce [redacted] povinný vídal oprávněnou v domě matky oprávněné, nebo když za ním jely do [redacted]. Poslední dovolená matky oprávněné a povinného byla v roce [redacted] v [redacted]. Byla velice nepříjemná, protože se tam řešily partnerské problémy. Na začátku roku [redacted] povinný s matkou oprávněné [redacted]. O Vánocích v roce [redacted] došlo ke konfliktu mezi povinným a matkou oprávněné na [redacted]. Po Vánocích [redacted] povinný přispěl na [redacted]. Povinný a matka oprávněné ještě v roce [redacted] plánovali další dovolenou [redacted] matka oprávněné se však již s povinným nestýkala, takže se dovolená již neuskutečnila. Po Vánocích [redacted] povinný již matku oprávněné, svědkyni a oprávněnou, neravštívil. Povinný odjel den po [redacted]. Podle názoru svědkyně se povinný s matkou oprávněné rozešli o [redacted].

Svědkyně L [redacted] V [redacted] při svém výslechu vypověděla, že je matkou povinného, povinný má platit na oprávněnou [redacted] Kč měsíčně výživné, tuto povinnost povinný plní, když byl ve finanční tísní, svědkyně mu spolu s manželem vypomohli. Povinný přijel ke svědkyni a jejímu manželovi po [redacted]. Povinný říkal, že v roce [redacted] bylo dohodnuto, že matce oprávněné pomůže se [redacted] což bylo někdy v [redacted] a že si tím předplatí výživné a částku, kterou měl takto matce oprávněné poskytnout, tak byla [redacted] Kč a svědkyně s manželem mu pomáhali s placením výživného. Povinný říkal, že je to vždy na výživné. Povinný má dispoziční právo k účtu svědkyně, a když potřeboval pomoc, svědkyně s manželem vyslovili souhlas, protože v roce [redacted] byl ve velké finanční tísní a bylo to poukazováno pouze na výživné. Z účtu proto v [redacted] odešla částka [redacted] Kč těsně před [redacted] a povinný řekl, že je to na výživné. Celkem z účtu svědkyně v roce [redacted] na žádost povinného na zaplacení výživného, odešla částka [redacted] Kč s tím, že v případě částky [redacted] Kč bylo výživné předplaceno, neboť povinný takto vypomáhal matce oprávněné s [redacted]. Také v roce [redacted] svědkyně povinnému vypomáhala, nicméně o jaké částky se jednalo, si již nepamatuje. Svědkyni není známo, že by v roce [redacted] proti povinnému byly vedeny nějaké exekuce a taktéž neví o tom, že by povinný v roce [redacted] byl na nějaké [redacted]. Naposledy matka oprávněné byla u svědkyně a jejího manžela v [redacted].

Povinný se v [redacted]. Dále svědkyně vypověděla, že v roce [redacted] si nevybavuje, zda povinný potřeboval finanční pomoc, a v roce v roce [redacted] mu zatím finančně nebylo vypomoženo.

Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Podle § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř., výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku.

S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení dospěl soud po provedeném dokazování k závěru, že návrh na zastavení exekuce je důvodný. Exekučním titulem byla povinnému uložena povinnost platit ve prospěch oprávněné běžné výživné v částce [redacted] Kč měsíčně se splatností do [redacted] dne v měsíci předem od 1. 9. 2014 a dále zaplatit dlužné výživné v částce [redacted] Kč. Exekuce byla zahájena dne 11. 9. 2014, kdy byl soudnímu exekutorovi doručen návrh na zahájení exekuce.

Mezi účastníky nebylo sporné, že ze strany povinného bylo výživné řádně placeno v období [redacted] a dále pak za období let [redacted] a za rok [redacted] do [redacted]. Další výživné pro oprávněnou v částce [redacted] Kč bylo zaplaceno dne 1. 2. 2017 a další platby byly realizovány dne 17. 5. 2017 v částce [redacted] Kč, dne 15. 6. 2017 v částce [redacted] Kč a dne 16. 7. 2017 v částce [redacted] Kč, jak bylo zjištěno z výše uvedených výpisů z bankovních účtů.

V případě plateb realizovaných povinným dne 18. 6. 2013 v částce [redacted] Kč, dne 18. 7. 2013 v částce [redacted] Kč, dne 6. 12. 2013 v částce [redacted] Kč a dne 31. 12. 2013 v částce [redacted] Kč, celkem

v částce [REDACTED] Kč oprávněná uvedla, že tyto platby nebyly určeny na výživné, neobsahují označení v podobě poznámky „výživné“, čímž se liší od ostatních plateb povinného na výživné pro oprávněnou, ačkoli si povinný byl vědom skutečnosti, že má platit výživné na nezletilou oprávněnou a řádně platby označit.

Oprávněná proto sporovala, že se jedná o platby výživného a v této souvislosti uvedla, že platba ze dne 18. 6. 2013 představovala dárek k [REDACTED] narozeninám matky oprávněné na [REDACTED] platba ze dne 18. 7. 2013 byla určena na [REDACTED] matky oprávněné, když také obsahuje poznámku „[REDACTED]“, platba ze dne 5. 12. 2013 byla určena na předvánoční nákupy a na dárky a platba ze dne 31. 12. 2013 na [REDACTED]. Bylo proto na oprávněné, aby tato svá tvrzení prokázala, když povinný uvedl, že se stále jednalo o platby na výživné pro oprávněnou a dluh na výživném tak nemá. Oprávněná pak již nesporevala další platby běžného výživného.

Zakoupení [REDACTED] oprávněná prokázala kupní smlouvou ze dne 26. 7. 2013, která však již neprokazuje původ peněz. Svědkyně M [REDACTED] v této souvislosti vypověděla, že povinný žádný dárek matce oprávněné k [REDACTED] narozeninám nedal, což matku oprávněné mrzelo, avšak před tím jí snad měl dát nějaké peníze na [REDACTED]. Svědkyně již neuvěděla, o jakou částku se jednalo. Svědkyně N [REDACTED] vypověděla, že matka oprávněné si k [REDACTED] Narozeninám přála [REDACTED] a povinný jí na něj přispěl. Oprávněná tvrdí, že její matce měl povinný dát dárek k [REDACTED] narozeninám, a to na zakoupení [REDACTED] svědkyně M [REDACTED] vypověděla, že povinný matce oprávněné k narozeninám dárek nedal, což matku oprávněnou mrzelo, a to i přesto, že jí povinný měl před tím dát peníze na [REDACTED]. Její výpověď tak nekoresponduje s tvrzením oprávněné, že povinný měl dát matce oprávněné dárek v podobě platby na zakoupení [REDACTED]. Svědkyně N [REDACTED] která v té době byla [REDACTED] nezletilé dítě, uvedla, že jí matka oprávněné tvrdila, že jí povinný přispěl na zakoupení [REDACTED] kterého si matka oprávněné přála. Neuvěděla však, jakou částkou měl povinný přispět. Nicméně i pokud by tomu tak bylo, nebyl zde důvod pro svědkyni M [REDACTED] tvrzenou rozmrzelost matky oprávněné ze skutečnosti, že jí povinný k narozeninám nic nedal. Výpovědi svědkyň tak neprokazují oprávněnou tvrzenou skutečnost ohledně účelu platby ze dne 18. 6. 2013.

Z výpovědi svědkyň M [REDACTED] a N [REDACTED] také nelze dospět k jednoznačnému závěru o tom, že by povinný za matku oprávněné měl platit [REDACTED] svědkyně M [REDACTED] vypověděla, že matka oprávněné krátce po svých [REDACTED] narozeninách měla [REDACTED], a povinný sdělil, že se postará o [REDACTED] [REDACTED], když matka oprávněné [REDACTED]. Povinný své finanční záležitosti se svědkyni neřešil. Svědkyně N [REDACTED] vypověděla, že povinný se bavil se svědkyni M [REDACTED] o platbě měsíčních výdajů a sdělil, že se o to postará, čímž měl asi na mysli [REDACTED]. Sama si tak nebyla jistá, o jaké výdaje se mělo jednat. Tato svědectví nikterak neprokazují, že povinný měl úmysl poskytnut matce oprávněné finanční dar v podobě měsíční platby [REDACTED] v částce [REDACTED] Kč. Nehledě na to, že svědectví B [REDACTED] N [REDACTED] je do jisté míry determinováno samotnou skutečností, že v inkriminované době byla svědkyně [REDACTED] dítě a je otázkou do jaké míry byla vůbec schopna chápat vztahy mezi matkou oprávněné a povinným, natož finanční záležitosti související s [REDACTED] či chodem domácnosti. Svědkyně pak již nic konkrétního v této souvislosti dále nevypověděly, další informace totiž neměly. Samotná poznámka „[REDACTED]“ u platby ze dne 18. 7. 2013 také nedokazuje, že platba představovala finanční dar matce oprávněné a nevyvrací tvrzení povinného, že i v tomto případě se jednalo o placení výživného s předstihem do budoucna tak, aby se zabránilo finančním problémům matky oprávněné, čímž lze též vysvětlit sdělení povinného, o kterém se zmínily svědkyně, že se postará o měsíční platbu [REDACTED] či finanční výdaje v inkriminované době, právě z důvodu [REDACTED].

Obdobná situace je i v případě dalšího tvrzení oprávněné, že platba ze dne 5. 12. 2013 byla určena na [REDACTED] a platba ze dne 31. 12. 2013 na [REDACTED]. O [REDACTED] se nezmínila svědkyně M [REDACTED] svědkyně N [REDACTED] pouze vypověděla, že povinný po [REDACTED] přispěl na realizovanou dne 22. 1. 2014, jak bylo zjištěno z denního záznamu MVDr. M [REDACTED] K [REDACTED] opět další podrobnosti neuvěděla, ale zároveň také vypověděla, že se povinný s matkou oprávněné [REDACTED] a povinný matku oprávněné oprávněnou ani svědkyni poté již nenavštívil.

Stále tak zůstává otázka, jaké by měl mít povinný důvody poskytovat finanční prostředky na jiné účely, než na exekučním titulem uložené výživné, když vztah mezi povinným a matkou oprávněné byl [REDACTED] povinný s matkou oprávněné v roce [REDACTED] sám přebytnými finančními

prostředky nedisponoval, platil nájemné v částce [REDAKCE] Kč měsíčně, v [REDAKCE]
[REDAKCE] jak vypověděla svědkyně V
z jejíhož účtu byly také prováděny platby na výživné pro oprávněnou.

Z oprávněnou předložených důkazů nebyla prokázána její tvrzení, že uvedené platby byly určeny na popsané účely a nikoli na výživné pro oprávněnou, na kterém tak měl povinnému vzniknout dluh uvedené částce. Za této oprávněná neunesla důkazní břemeno. Ze zjištěného skutkového stavu naopak vyplývá, že povinný ještě před zahájením exekučního řízení žádný dluh na výživném, jehož placení mu bylo uloženo exekučním titulem, neměl, z provedených plateb bylo zjištěno, že na výživném zaplatil za dobu od května 2013, kdy mu podle exekučního titulu, který nabyl právní moci dne 20. 4. 2013, vznikla povinnost hradit výživné, do 11. 9. 2014, kdy byla zahájena exekuce, více, než podle exekučního titulu měl.

Exekuce proto neměla být nařízena, když povinný dostal exekučním titulem uložené povinnosti, zároveň i v průběhu exekuce plní svoji vyživovací povinnost vůči oprávněné a exekuce je vedena pouze pro běžné výživné. Soud má za splněný i předpoklad budoucího dobrovolného plnění ze strany povinného, když výživné je do současné doby uhrazeno, jak bylo zjištěno z výpisů provedených plateb, a povinný nemá na výživném pro oprávněnou žádný nedoplatek. Soud proto exekuci podle citovaného § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř. ve spojení s citovaným § 52 odst. 1 exekučního řádu. § 52

O nákladech exekuce mezi účastníky a o nákladech exekutora rozhodl soud podle § 89 exekučního řádu. Oprávněná zavinila zastavení exekuce, když tato nebyla vedena důvodně, neboť povinný ještě před zahájením exekučního řízení své povinnosti plynoucí pro něj z exekučního titulu splnil, proto oprávněné vznikla povinnost nahradit náklady řízení jak povinnému, které jsou představovány náklady právního zastoupení povinného, tak soudnímu exekutorovi, které jsou představovány odměnou soudního exekutora a hotovými výdaji. Soud proto ve výrocích II. a III. uložil oprávněné povinnost nahradit povinnému a soudnímu exekutorovi náklady exekuce s tím, že konkrétní výše těchto nákladů bude určena v samostatném usnesení.

Poučení : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení opisu jeho písemného vyhotovení, k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 3. srpna 2017

JUDr. Zdeněk Douděra
Soudce

Za správnost: Křížová